

Lenka Pražáková, Jindřich Skopec – kněz a historik. Diplomová práce PF JU, České Budějovice 2014, 116 s. včetně příloh.

Posudek vedoucího práce:

Lenka Pražáková si za předmět svého bádání zvolila osobnost P. Jindřicha Skopce (1873-1942), jenž se do širšího povědomí historické obce zapsal především jako editor pamětí Františka Jana Vaváka, rychtáře milčického. To je však jen jeden z aspektů pozoruhodného života Jindřicha Skopce, který se podařilo Lence Pražákové plasticky přiblížit.

Jindřich Skopec vystudoval Teologickou fakultu české Karlo-Ferdinandovy univerzity v Praze a nastoupil na své první kaplanské místo v Manětíně, posléze jako kooperátor v Bystřici u Benešova, II. vikář u chrámu sv. Víta v Praze, pak také jako adjunkt kapitulního archivu. V tom se příliš neodlišuje od řady jiných kněží, kteří na přelomu 19. a 20. století přestoupili do archivní služby, on ovšem na rozdíl od většiny z nich začal studovat – a vystudoval – historii na pražské filozofické fakultě, posléze však působil spíše v prostředí škol, jako katecheta při Ernestinu a zejména dlouhá léta pak při dívčím gymnáziu Minerva.

To vše Lenka Pražáková pečlivě mapuje, promýšlí jeho působení z hlediska každodennosti kněze, i ve vztahu k otci či sourozencům, kteří – jak bývalo v té době zvykem – od vystudovaného kněze očekávali hmotnou podporu. Ačkoli se jim jí do určité míry dostalo, většina finančních prostředků nakonec směřovala spíše na podporu badatelského úsilí Jindřicha Skopce, resp. na podporu vydávání jeho edičních podniků, tedy zejména Vavákových Pamětí, což Lenka Pražáková důsledně vysvětluje, včetně problémů kolem dobových „edičních zásad“ či převzetí edice jeho bývalou žákyní z Minervy Stanislavou Jonášovou-Hájkovou ke konci Skopcova života (a definitivně dokončenou prací až Martinem Kučerou na počátku 21. století).

Diplomová práce je postavena na odpovídající znalosti literatury k tématu, Skopcova literárního odkazu a především jeho archivní pozůstalosti v Archivu Národního muzea v Praze, vedle toho Lenka Pražáková využila také doklady k jeho studiu na pražské univerzitě z tamního univerzitního archivu (drobné informace by

ovšem mohly být také ve farních kronikách míst, kde působil), doplňují ji i vhodně zvolené obrazové přílohy.

Také po stylistické stránce k práci nemám podstatnější připomínky, práce je psána kultivovaným jazykem, biografii Jindřicha Skopce začleňuje do širších souvislostí sociálního prostředí, v němž se pohyboval.

Diplomovou práci Lenky Pražákové rád **doporučuji k obhajobě**.

Hodnocení: **v ý b o r n ě**

doc. PhDr. Bohumil Jiroušek, Dr.

České Budějovice 19. května 2014